

anonimizētā versija

C-164/21 - 1

Lieta C-164/21

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2021. gada 12. marts

Iesniedzējtiesa:

Administratīvā rajona tiesa (Latvija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas lēmums:

2021. gada 12. marts

Pieteicēja:

SIA „BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA”

Atbildētāja:

Latvijas Zinātnes padome

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

LĒMUMS

Rīgā, 2021. gada 12. martā

Administratīvā rajona tiesa [OMISSIS]

[OMISSIS] [tiesas sastāvs]

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA” pieteikumu par Latvijas Zinātnes padomes 2020. gada 14. aprīļa lēmuma [OMISSIS] atzīšanu par prettiesisku.

Pamatlietas priekšmets un fakti, kuriem ir nozīme lietā

[1] Pieteicēja SIA „BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA” ir Latvijas Republikā reģistrēta komercsabiedrība, kuras komercdarbības veidi ir akadēmiskās augstākās izglītības un augstākās izglītības, kas nav akadēmiskā izglītība, pakalpojuma sniegšana. Pieteicēja ir akreditēta jeb valsts atzīta augstskola, kas darbojas saskaņā ar Komerclikumu, ciktāl tas nav pretrunā ar Augstskolu likumu.

Atbilstoši pieteicējas darbību reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem - Baltijas Starptautiskās akadēmijas Satversmei (apstiprināta ar Ministru kabineta 2014. gada 18. jūnija rīkojumu Nr. 297) un Grāmatvedības uzskaites kārtošanas un organizēšanas metodikai (apstiprināta ar SIA „BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA” Senāta 2019. gada 19. decembra protokolu Nr. 141) (turpmāk - metodika), –viena no pieteicējas definētajām darbības jomām ir zinātniskā darbība. Pieteicēja ir reģistrēta Zinātnisko institūciju reģistrā. **[Or. 2]**

[2] Latvijas Zinātnes padome ir izglītības un zinātnes ministra pārraudzībā esoša tiešās pārvaldes iestāde, kuras darbības mērķis ir īstenot valsts zinātnes un tehnoloģiju attīstības politiku, nodrošinot normatīvajos aktos deleģēto no valsts budžeta, kā arī Eiropas Savienības struktūrfondu un citu ārvalstu finanšu instrumentu finansēto zinātnisko pētījumu programmu un projektu ekspertīzi, ieviešanu un uzraudzību.

[3] Latvijas Zinātnes padome ar 2020. gada 23. janvāra lēmumu [OMISSIS] apstiprināja „Fundamentālo un lietišķo pētījumu projektu 2020. gada atklātā konkursa nolikumu” (turpmāk – konkursa nolikums), kas izstrādāts, pamatojoties uz Ministru kabineta 2017. gada 12. decembra noteikumu Nr. 725 „Fundamentālo un lietišķo pētījumu projektu izvērtēšanas un finansējuma administrēšanas kārtība” (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr. 725).

Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr. 725 12.5. apakšpunktā minēto atbilstības kritēriju, lai pretendētu uz fundamentālo un lietišķo pētījumu finansējumu, kura mērķis ir radīt jaunas zināšanas un tehnoloģiskās atziņas visās zinātņu nozarēs, projektu nepieciešams īstenot zinātniskajai institūcijai, kas atbilst šo noteikumu prasībām.

Ministru kabineta noteikumu Nr. 725 2.7. apakšpunkts definē, ka projekta iesniedzējs ir zinātniskā institūcija, kas reģistrēta zinātnisko institūciju reģistrā un neatkarīgi no tās juridiskā statusa (publisko tiesību subjekts vai privāto tiesību subjekts) vai finansēšanas veida atbilstoši tās darbību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem (statūtiem, nolikumam vai satversmei) veic ar saimniecisko darbību nesaistītas pamatdarbības, un kas atbilst Eiropas Komisijas 2014. gada 17. jūnija Regulas (ES) Nr. 651/2014, ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu (turpmāk – Regula Nr. 651/2014), 2. panta 83. punktā pētniecības organizācijai noteiktajai definīcijai.

Pieteicēja SIA „BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADEMIJA” konkursā iesniedza projekta iesniegumu [OMISSIS].

[4] Latvijas Zinātnes padome ar 2020. gada 14. aprīļa lēmumu [OMISSIS] pieteicējas projekta iesniegumu noraidīja kā neatbilstošu administratīvās atbilstības kritērijiem, jo pieteicēja nav uzskatāma par zinātnisko institūciju, atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr. 725.

Latvijas Zinātnes padome norādīja, ka pieteicējas iesniegtajos dokumentos nav ietverta informācija, vai neatkarīgas pētniecības veikšana ir pieteicējas pamatdarbība. No projekta iesnieguma izriet, ka 2019. gadā darbību, kurām nav saimnieciska rakstura, apgrozījuma proporcija pret saimniecisko darbību bija 95 % pret 5 %. Vienlaikus 84 % no apgrozījuma veido mācību maksas, kas, ņemot vērā pieteicējas darbības veidu (sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kuras galvenais mērķis ir peļņa), ir saimnieciskā darbība. Līdz ar to pieteicējas pamatdarbība ir saistīta ar komerciālo darbību. Tāpat pieteicējas iesniegtajos [Or. 3] dokumentos nav ietverta informācija par to, ka uzņēmumiem, kas var ietekmēt pieteicēju, piemēram, būdami tā akcionāri vai dalībnieki, nav piekļuves priekšrocību attiecībā uz pieteicējas pētījumu kapacitāti vai tās radītajiem pētniecības rezultātiem. Attiecīgi pieteicēja nevar nodrošināt projekta īstenošanu un sava finansējuma daļas izlietošanu atbilstoši noteikumu Nr. 725 6. punktam, kas noteic, ka projekta iesniedzējs īsteno ar saimniecisko darbību nesaistītu projektu un, ka projekta iesniedzējs skaidri nodala ar saimniecisko darbību nesaistītas pamatdarbības (un ar tām saistītās finanšu plūsmas) no darbībām, kas kvalificējas kā saimnieciskas darbības.

[5] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu tiesā. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] No pieteicējas iesniegtās metodikas 1.1., 1.2. un 2.1. punkta secināms, ka neatkarīgas pētniecības veikšana ir pieteicējas pamatdarbība. Par minēto liecina arī tas, ka pieteicējas profesore TK, kā arī citi zinātniskie darbinieki ir norādīti kā vadošie pētnieki Nacionālajā enciklopēdijā. Tāpat pieteicēja izdod žurnālu „Administratīvā un Kriminālā Justīcija”, kas ar padomes 2007. gada 23. janvāra lēmumu Nr. 1-2-1 ir iekļauts padomes vispāratzīto recenzējamo zinātnisko izdevumu sarakstā.

[5.2] Nedz Regula Nr. 651/2014, nedz konkursa nolikums nenoteic, ka pretendents nedrīkst veikt saimniecisko darbību un gūt no tās peļņu, kā arī nenoteic, kādai ir jābūt saimnieciskās darbības un darbības, kurām nav saimnieciska rakstura, proporcijai.

[5.3] Pieteicēja skaidri nodala ar saimniecisko darbību nesaistītas pamatdarbības (un ar tām saistītās finanšu plūsmas) no darbībām, kas kvalificējas kā saimnieciskas darbības, par saimnieciskām darbībām uzskatot darbības komersanta uzdevumā, pētniecības infrastruktūras iznomāšanu un konsultāciju pakalpojumus. Savukārt, ja zinātniskā institūcija veic arī citas saimnieciskās

darbības, kas neatbilst ar saimniecisko darbību nesaistītām pamatdarbībām, tā nodala pamatdarbības un ar tām saistītās finanšu plūsmas no pārējām zinātniskās institūcijas darbībām un ar tām saistītajām finanšu plūsmām.

[5.4] Katram projektam pieteicēja nodrošina atsevišķu finanšu uzskaiti, atverot projektam ar citu pieteicējas darbību un ienākumiem nesaistītu bankas norēķinu kontu.

[5.5] Pieteicēja ir iesaistīta vairākos ERASMUS+ projektos (tostarp kā granta turētājs), zinātniskos projektos un ERAF projektos, kuros pieteicēja ir atzīta par atbilstošu minētajām prasībām.

[5.6] Augstskolu ierobežojumi īpašumtiesību formai, neizvērtējot pieteikumus pēc būtības, faktiski noved pie pētījumu aizlieguma privātajām augstskolām un koledžām, taču Augstskolu likuma 3., 21., 22., un 23. panti nepieļauj (divpakāpju) izglītības un zinātniskās darbības procesu, kā rezultātā augstskola ir ierobežota tās zinātniskajā komponentē.

[5.7] Pieteicēja projekta iesniegumā ir iekļāvusi apliecinājumu, ka, esot tā dalībniekiem, nav piekļuves priekšrocību attiecībā uz projekta iesniedzēja pētījumu kapacitāti vai tās radītajiem pētniecības rezultātiem. **[Or. 4]**

Piemērojamās tiesību normas

Eiropas Savienības tiesību normas

[6] Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkts noteic, ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm”.

[7] Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punkts definē, ka „pētniecības un zināšanu izplatīšanas organizācija” ir subjekts (piemēram, universitātes vai pētniecības institūti, tehnoloģiju pārnese aģentūras, inovācijas starpnieki, uz pētniecību orientēti fiziskas vai virtuālas sadarbības subjekti) neatkarīgi no tā juridiskā statusa (publisko vai privāto tiesību subjekts) vai finansējuma veida, kura galvenais mērķis ir neatkarīgi veikt fundamentālos pētījumus, rūpnieciskos pētījumus vai eksperimentālo izstrādi vai plaši izplatīt šādu darbību rezultātus mācību, publikāciju vai zināšanu pārnese veidā. Ja šis subjekts veic arī saimniecisko darbību, tās finansējums, izmaksas un ieņēmumi ir jāuzskaita atsevišķi. Uzņēmumiem, kas var izšķiroši ietekmēt šo subjektu, piemēram, būdami tā akcionāri vai dalībnieki, nedrīkst būt privileģēta piekļuve šā subjekta radītajiem rezultātiem”.

Regulas Nr. 651/2014 49. apsvērumā norādīts, ka „pētniecības infrastruktūras ietvaros var veikt gan saimniecisko darbību, gan nesaimniecisko darbību. Lai

novērstu, ka ar nesaimnieciskās darbības publisko finansējumu tiek piešķirts valsts atbalsts saimnieciskajai darbībai, saimnieciskās un nesaimnieciskās darbības izmaksas un finansējums būtu skaidri jānodala. Ja infrastruktūru izmanto gan saimnieciskajai, gan nesaimnieciskajai darbībai, no valsts līdzekļiem finansētās izmaksas saistībā ar infrastruktūras nesaimniecisko izmantošanu nav uzskatāmas par valsts atbalstu. Valsts atbalsta noteikumi attiecas uz publisko finansējumu tikai tādā mērā, kādā finansējums sedz ar saimniecisko darbību saistītās izmaksas. Pārbaudot atbilstību paziņošanas robežvērtībām un atbalsta maksimālajai intensitātei, būtu jāņem vērā tikai pēdējās minētās izmaksas. Ja infrastruktūru izmanto galvenokārt tikai nesaimnieciskajai darbībai, valsts atbalsta noteikumi uz attiecīgo finansējumu var vispār neattiekties ar nosacījumu, ka saimnieciskais izmantojums ir vienīgi papildinošs, tas ir, šī ir ierobežotas jomas darbība, kura ir tieši saistīta ar infrastruktūras ekspluatāciju un ir tai nepieciešama vai cieši saistīta ar tās galveno nesaimniecisko izmantojumu. Šis nosacījums būtu jāuzskata par izpildītu, ja attiecīgā saimnieciskā darbība patērē tos pašus resursus (piemēram, tos pašus materiālus, iekārtas, darbaspēku, pamatkapitālu) kā nesaimnieciskā darbība un ja šai saimnieciskajai darbībai iedalītā jauda ik gadu nepārsniedz 20 % no pētniecības infrastruktūras kopējās gada jaudas.”

[8] Eiropas Komisija ir īstenojusi valsts atbalsta modernizācijas iniciatīvas, kas ietverta tai skaitā Komisijas paziņojumā par Līguma par Eiropas Savienības darbību [Or. 5] 107. panta 1. punktā minēto valsts atbalsta jēdzienu (Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis, 2016. gada 19. jūlijs, Nr. C 262/1) (turpmāk Komisijas paziņojums). Saskaņā ar Komisijas paziņojuma 28.–30. punktu par nesaimniecisko darbību var uzskatīt valsts finansētu jeb līdzfinansētu (vairāk kā 50 %) izglītību. Šādi valsts izglītības pakalpojumi ir jānošķir no pakalpojumiem, kurus finansē galvenokārt vecāki vai skolēni vai kurus finansē no komerciāliem ieņēmumiem. Piemēram, augstākā izglītība, kuru pilnībā finansē studenti, nepārprotami ietilpst pēdējā minētajā kategorijā. Dažās dalībvalstīs publiskie subjekti var cita starpā piedāvāt izglītības pakalpojumus, kuri savas būtības, finansēšanas struktūras un privātu organizāciju radītās konkurences dēļ ir uzskatāmi par saimniecisko darbību.

Latvijas tiesību normas

Tieši piemērojamas

[9] Ministru kabineta noteikumu Nr. 725 2.7. apakšpunkts, kas definē, ka „projekta iesniedzējs ir zinātniskā institūcija, kas reģistrēta zinātnisko institūciju reģistrā un neatkarīgi no tās juridiskā statusa (publisko tiesību subjekts vai privāto tiesību subjekts) vai finansēšanas veida atbilstoši tās darbību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem (statūtiem, nolikumam vai satversmei) veic ar saimniecisko darbību nesaistītas pamatdarbības, un kas atbilst Eiropas Komisijas 2014. gada 17. jūnija Regulas (ES) Nr. 651/2014, ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu, 2. panta 83. punktā pētniecības organizācijai noteiktajai definīcijai”.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr. 725 anotācijai noteikumu 2.7. apakšpunkts atbilst Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punktam un neparedz stingrākas prasības.

Ministru kabineta noteikumu Nr. 725 6. punkts paredz, ka „projekta iesniedzējs īsteno ar saimniecisko darbību nesaistītu projektu. Projekta iesniedzējs skaidri nodala ar saimniecisko darbību nesaistītas pamatdarbības (un ar tām saistītās finanšu plūsmas) no darbībām, kas kvalificējas kā saimnieciskas darbības. Par saimnieciskām darbībām uzskata darbības komersanta uzdevumā, pētniecības infrastruktūras iznomāšanu un konsultāciju pakalpojumus. Ja zinātniskā institūcija veic arī citas saimnieciskās darbības, kas neatbilst ar saimniecisko darbību nesaistītām pamatdarbībām, tā nodala pamatdarbības un ar tām saistītās finanšu plūsmas no pārējām zinātniskās institūcijas darbībām un ar tām saistītajām finanšu plūsmām.”

Vērā ņemamās tiesību normas

[10] Komerclikuma 1. panta otrā daļa noteic, ka komercdarbība ir atklāta saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants. Atbilstoši Komerclikuma 134. panta pirmajai un otrajai daļai sabiedrība ar ierobežotu atbildību ir komercsabiedrība. **[Or. 6]**

[11] Augstskolu likuma 3. panta pirmā daļa noteic, ka augstskolas ir augstākās izglītības un zinātnes institūcijas, kas īsteno akadēmiskas un profesionālas studiju programmas, kā arī nodarbojas ar zinātņi, pētniecību un māksliniecisko jaunradi. Augstskolās vismaz četrdesmit procentiem no akadēmiskajos amatos ievēlētajām personām jābūt doktora grādam. Akadēmijās vismaz piecdesmit procentiem no akadēmiskajos amatos ievēlētajām personām jābūt doktora grādam.

Augstskolu likuma 7. panta trešā daļa noteic, ka privātpersonu dibinātās augstskolas un koledžas ir komercsabiedrības vai nodibinājumi, kas darbojas saskaņā ar Komerclikumu vai Biedrību un nodibinājumu likumu, ciktāl tas nav pretrunā ar šo likumu.

Augstskolu likuma 10. panta pirmā daļa noteic, ka augstskolas darbojas, pamatojoties uz Latvijas Republikas Satversmi, Izglītības likumu, Zinātniskās darbības likumu, šo likumu, citiem normatīvajiem aktiem un attiecīgās augstskolas satversmi.

Atbilstoši Augstskolu likuma 22. pantam augstskolām ir tiesības dibināt zinātnisko institūtu. Zinātnisko institūtu augstskolas var izveidot arī kā augstskolas struktūrvienību.

Augstskolu likuma 77. panta pirmā daļa noteic, ka augstskolas finansē to dibinātāji. Augstskolas dibinātājs nodrošina augstskolas nepārtrauktai darbībai, arī dibinātāja noteikto uzdevumu veikšanai, nepieciešamos finanšu līdzekļus un to izlietošanas kontroli. Valsts augstskolu finanšu resursus veido valsts

pamatbudžeta līdzekļi, kā arī citi ienākumi, ko augstskolas gūst, veicot darbību savās satversmēs noteikto mērķu realizācijai. Ar šiem ienākumiem augstskolas rīkojas, ievērojot noteikumus, kas attiecas uz bezpeļņas organizācijām. Augstskolai ir tiesības saņemt un izmantot banku, citu kredītiestāžu, kā arī organizāciju un fizisko personu ziedojumus un dāvinājumus. Augstskolai ir tiesības saņemt un izmantot banku un citu kredītiestāžu kredītus. Augstskolas finanšu resursu struktūru nosaka augstskolas senāts. Par budžeta izpildi rektors sniedz ikgadēju pārskatu senātam, izglītības un zinātnes ministram un attiecīgās nozares ministram vai augstskolas dibinātājam un publicē to augstskolas tīmekļvietnē.

Augstskolu likuma 77. panta otrā daļa noteic, ka finanšu resursus, ko fiziskās un juridiskās personas piešķir atsevišķu mērķprogrammu un pasākumu finansēšanai, augstskola nodod tieši tai struktūrvienībai, fiziskajai vai juridiskajai personai, kas īsteno šo programmu vai pasākumu.

[12] Šajā administratīvajā lietā radās strīds saistībā ar pieteicējas neatbilstību Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punktā pētniecības organizācijai noteiktajai definīcijai.

Tulkojot Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punktu gramatiski, secināms, ka pētniecības un zināšanu izplatīšanas organizācija ir subjekts, kura galvenais mērķis jeb pamatdarbība ir neatkarīgi veikt pētījumus vai eksperimentālo izstrādi vai plaši izplatīt šādu darbību rezultātus mācību, publikāciju vai zināšanu pārneses veidā.

Šādā veidā arī Latvijas Zinātnes padome ir piemērojusi minēto normu. Proti, Latvijas Zinātnes padome pārbaudīja, vai pieteicējas pamatdarbība ir pētniecība un zināšanu pārnese, kā arī vai pieteicējas nesaimnieciskā pamatdarbība ir projekta iesniedzējas galvenais mērķis un vai pieteicēja nodala saimnieciskās un nesaimnieciskās darbības finansējumu, ņemot vērā [Or. 7] Regulas Nr. 651/2014 49. apsvērumu, atbilstoši kuram skaidras saimnieciskās un nesaimnieciskās darbības izmaksu un finansējuma nodalīšanas mērķis ir novērst, ka ar nesaimnieciskās darbības publisko finansējumu tiek piešķirts valsts atbalsts saimnieciskajai darbībai.

Konkrētā gadījumā Latvijas Zinātnes padome konstatēja, ka pieteicējas pamatdarbība ietver saimniecisko darbību – izglītības pakalpojumu sniegšanu par maksu, un 84 % no projekta iesniedzēja apgrozījuma veido mācību maksas, kas, ņemot vērā projekta iesniedzēja darbības veidu (sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kuras galvenais mērķis ir peļņa), ir saimnieciskā darbība. Ņemot vērā minēto, Latvijas Zinātnes padome atzina, ka projekta iesniedzēja pamatdarbība ir saistīta ar komerciālo darbību. Šajā sakarā Latvijas Zinātnes padome norādīja, ka izšķiroša pazīme nav projekta iesniedzēja statuss kā privāto tiesību subjekts vai publisko tiesību subjekts, bet veiktās saimnieciskās darbības proporcijai pret nesaimniecisko darbību. Latvijas Zinātnes padomes ieskatā, lai konstatētu projekta iesniedzēja atbilstību Regulas Nr. 651/2014 ietvertai prasībai par pētniecības

organizācijas galveno mērķi, padome pamatoti izmantoja ieņēmumu proporciju. Papildus, Latvijas Zinātnes padomes ieskatā, būtisks ir jautājums par no nesaimnieciskās pamatdarbības gūto ienākumu ieguldīšanu atpakaļ projekta iesniedzēja nesaimnieciskajā pamatdarbībā, lai novērstu pieteicējas saimnieciskās darbības šķērssubsidēšanu.

Attiecīgi lietā jautājums ir par to, vai Ministru kabineta noteikumu Nr. 725 2.7. apakšpunkta izpratnē, skatot to kopsakarā ar Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punktu, ir pieļaujams, ka zinātniskās institūcijas – izglītības pakalpojumu sniedzējas – lielākā daļa no paša iegūtā finansējuma ir ieņēmumi no saimnieciskās darbības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu, [OMISSIS] Administratīvā rajona tiesa

nolēma

uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

- 1) vai par Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punktā minēto subjektu var atzīt organizāciju (privāto tiesību subjektu), kurai ir vairākas pamatdarbības, tostarp, pētnieciskā darbība, bet kuras lielākā daļa no ienākumiem ir izglītības pakalpojumu sniegšana par maksu;
- 2) vai ir pamatoti piemērot prasību par saimnieciskās un nesaimnieciskās darbības finansējuma (ienākumu un izdevumu) proporciju, lai konstatētu subjekta atbilstību Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punktā noteiktai prasībai par subjekta darbības galveno mērķi neatkarīgi veikt fundamentālos pētījumus, rūpnieciskos pētījumus vai eksperimentālo izstrādi, vai plaši izplatīt šādu darbību rezultātus mācību, publikāciju vai zināšanu pārneses veidā. Ja atbilde ir – jā, kāda būtu atbilstošā **[Or. 8]** saimnieciskās un nesaimnieciskās darbības finansējuma proporcija, lai konstatētu subjekta darbības galveno mērķi;
- 3) vai atbilstoši Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punktā ietvertam regulējumam, ir pamatoti piemērot prasību par no pamatdarbības iegūto ienākumu ieguldīšanu atpakaļ (reinvestēt) attiecīgā subjekta pamatdarbībā, un, vai ir jāvērtē citi aspekti, lai pamatoti konstatētu projekta iesniedzēja darbības galveno mērķi; vai gūto ienākumu izmantošana (reinvestē pamatdarbībā vai, piemēram, privātā dibinātāja gadījumā – izmaksā kā dividendes akcionāriem) mainītu izvērtējumu arī gadījumā, ja lielāka daļa no ieņēmumiem ir izglītības maksas pakalpojumi;
- 4) vai izvērtējot projekta iesniedzēja atbilstību Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punktā minētajai definīcijai, ir būtisks attiecīga projekta iesniedzēja dalībnieku juridiskais statuss, proti, vai projekta iesniedzējs ir sabiedrība,

kas dibināta kā komersants, lai veiktu saimniecisko darbību (darbību par atbildību) peļņas gūšanas nolūkā (Komerclikuma 1. pants), vai, ka tās dalībnieki vai akcionāri ir fiziskas vai juridiskas personas, kuru mērķis ir peļņas gūšana (tajā skaitā, sniedzot izglītības pakalpojumus par atbildību), vai kuri nodibināti bez peļņas gūšanas mērķa (piemēram, kā biedrība vai nodibinājums);

- 5) vai, vērtējot projekta iesniedzēja darbības saimniecisko būtību, būtiska ir iekšzemes un ES valstu studentu proporcija pret ārvalstu (trešo valstu, ārpus ES) studentiem, un projekta iesniedzēja veiktās pamatdarbības mērķis, dot studējošajiem starptautiskajā darba tirgū konkurētspējīgu augstāko izglītību un kvalifikāciju atbilstoši mūsdienu starptautiskajām prasībām (pieteicējas Satversmes 5. punkts).

Apturēt tiesvedību lietā, līdz Eiropas Savienības Tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienai.

Lēmums nav pārsūdzams.

[OMISSIS]

[paraksti un formalitātes]